ಭಗವಂತನನ್ನು ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿರಬೇಕು. ಆ ನಂಬಿಕೆ ಅವನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಅವನನ್ನು ನಂಬು, ನಂತರ ಅವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನ ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೋ ಆ ಊರಿನ ರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ರಾಜ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಕರಸಿಕೊಂಡ. ರಾಜನೊಡನೆ ಅವನ ಭೇಟಿ, ಅವನು ರಾಜನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ದೊರೆಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಭಗವಂತನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನೀವು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅವನ ಕೃಪೆ ಹಾಗೂ ದರ್ಶನ ದೊರೆಯುವುದು."

ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರೂ ಅತ್ಯಂತ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಅದ್ಭುತಾನಂದರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶವಾದ ರೋಮಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ತಮ್ಮ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ವೀರೇಶ್ವರಾನಂದಜೀ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು "ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಆಧುನಿಕ ಧರ್ಮ" ಎಂಬ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ : "ಕರ್ಮವೇ ಪೂಜೆ, ಅದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬಹುದಾದ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಹೊಸ ಪಥವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಅದೆಂದರೆ ಸಾಧಕರು ಭಗವನ್ನಾಮ, ಜಪ, ಧ್ಯಾನ, ಪೂಜೆ, ಮೊದಲಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ಮವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ಮವೇ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯು ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಗುರಿ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಕರ್ಮಯೋಗ ಈ ಗುರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ದಾರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉಕ್ಕನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಇನ್ನಿತರ ಕೆಲವು ಉಪ-ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಉಪ-ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯೇ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ."

ಅಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಪರಮ ಉದ್ದೇಶ. ಸಾಧಾರಣ ಭಕ್ತರು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಪೋಸ್ಟಾಂ ಪರ್ಬುರಂತಹವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಉಪದೇಶಿಸಿರುವಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ನಾಮಜಪ, ನಿರ್ಜನವಾಸ, ಸತ್ಸಂಗ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಸೇವೆ ಈ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ❄

ಶ್ರೀಭೃಂಗ

ಎಸ್. ಮಧುಸೂದನ್

> ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಕಲ್ಪನೆ ಭಕ್ತಿರಸವಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದಿದೆ. ಭಕ್ತಹೃದಯವನ್ನು ಕಲಕುವ ಈ ಕಿರುಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಶ್ರೀ ಮಧುಸೂದನ್ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಿಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು.

ಭೃಂಗ ಎಂದೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವ ಚಿತ್ರ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರುವ ಒಂದು ಕೀಟ. ಈ ಭೃಂಗ ಮತ್ತು ಹೂವಿನ ನಂಟು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಮಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವುದುಂಟು. ಇದರ ಚಲನವಲನಗಳು, ಹಾರುವ ಕ್ರಮ ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಷ್ಟು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಭೃಂಗದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವರು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು. *Thermodynamics* ಎಂಬ ಭೌತವಿಜ್ಞಾನದ ಶಾಖೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಭೃಂಗದ ರಚನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಹಾರಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಕಾರಣ ಭೃಂಗದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದರ ರೆಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು ಹಾಗೂ ತೆಳುವಾದದ್ದು . ಆದರೂ ಈ ಭೃಂಗ ಹಾರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಹಾಸ್ಯಮಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವರು: "ಒಂದು ವೇಳೆ ಭೃಂಗವೇನಾದರೂ thermodynamics ಓದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾರುವುದನ್ನು ಅದು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು." ಆದರೂ ಈ ಭೃಂಗ ಹೂವಿನಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಹಾರುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೆಂಬಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ವಚನವೇದದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. "ಹೂ ಅರಳಿದರೆ ಭೃಂಗವು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬರುವುದು."

ಈ ಭೃಂಗದ ಸಮಾಚಾರ ಪರಮಹಂಸರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದದ್ದು ಹೇಗೆ? ಹೇಗೆಂದರೆ ಅವರೇ ಸ್ವಯಂ ಒಂದು ಭೃಂಗ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸುಪ್ರಭಾತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಿದೆ "ಹೇ, ಕಾಳಿಕಾಪದ ಸರೋರುಹ ಕೃಷ್ಣ ಭೃಂಗ"—ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಕಾಳಿಕಾಪದ ಕಮಲದ ಕಪ್ಪು ಭೃಂಗ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸೋಣ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಈ ಭೃಂಗ ನೇರವಾಗಿ ಸಾರವುಳ್ಳಂತಹ ದೇವಿಯ ಪದಪಂಕಜವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸಾರತಮವಾದ ಸುಧೆಯನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡಿರುವುದು. ಬಹುಶಃ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಮನಗಂಡು ಭಕ್ತಕವಿ ಕಮಲಾಕಾಂತನು "ಸಾಗುತಿಹುದು ಚಿತ್ತ ಭೃಂಗ" ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ರಚಿಸಿದನೊ ಏನೋ!

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗವು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ತೃಪ್ತವಾಗದೆ, ಹಲವಾರು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸುಧಾಪಾನ ಮಾಡಿರುವುದು. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪುಷ್ಪಗಳು ಒಂದೊಂದು ಧರ್ಮವೇ ಸರಿ. ಹಿಂದೂ, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಇಸ್ಲಾಂ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ ಪುಷ್ಪಗಳ ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರಿರುವುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಗಳ ಮಕರಂದವನ್ನು ಮಧುವಾಗಿಸಿ, ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸುಧಾರಸವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವುದು. ಒಂದೊಂದು ಪುಷ್ಪದ ಮಧುವನ್ನು ಹೀರಿರುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು "ಆಚಾರ್ಯ" ಎಂದೆನಿಸುವರು. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪುಷ್ಪಗಳ ಸುಧಾರಸವನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಭೃಂಗಕ್ಕೆ **ಆಚಾರ್ಯಾಣಾಂ ಮಹಾಚಾರ್ಯಃ** ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವಾಣಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ಭೃಂಗದ ಬಳಿಯೇ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಂದವು. ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗ ವಿವಿಧ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನರಸಿ ಎಲ್ಲೂ ಹಾರಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗವು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿ, ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಭಜಿಸಿ ತಾನೇ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿ ಅರ್ಚಾವತಾರವಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದೆ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸುಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕಾಮಕಾಂಚನವೆಂಬ ವಿಷಯ ಕುಸುಮದ ಬಳಿ ಎಂದೂ ಸುಳಿದಾಡದ ಶ್ರೀಭೃಂಗವಿದು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವರ ಚಿತ್ತಸಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಉದ್ಧರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಈ ಭೃಂಗಕ್ಕೆ ಸರ್ವಸಹಜ. ಇದರಿಂದಲೇ ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗವು ನರೇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ "ಇದು ಸಹಸ್ರದಳ ಪದ್ಮ" ಎಂದು ಸಂತೋಷಿಸಿದ್ದು, ತಾಯಿಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಅನಂತರ ಆ ಸಹಸ್ರದಳ ಪದ್ಮದ ಸಾರವನ್ನು ಮಧುವಾಗಿಸಿ, ನರೇಂದ್ರನನ್ನು ವಿವೇಕ-ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿರುವುದು.

ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗವನ್ನು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲ, ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದವರೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ಅಪೂರ್ವ ಆನಂದ ಹೊಂದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೃಂಗವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆನಂದವಾಗುವುದು. ಬರಿಯ ಆನಂದವಲ್ಲ, ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ, ವಿವೇಕಾನಂದ, ಶಿವಾನಂದ, ಪ್ರೇಮಾನಂದ, ಅದ್ಭುತಾನಂದ, ಎಷ್ಟು ಆನಂದ! ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಪರಮಾನಂದವಾಗುವುದು ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗ ಬರಿಯ ಮಧುಪಾನ ಮಾಡಿ ಆನಂದದಲ್ಲಿರುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪಾನಗೈದು ಉನ್ಮತ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದವರ (ಗಿರೀಶಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರ) ಪಾಲಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಉನ್ಮಾದಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸತ್‌ಪಾತ್ರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಷಯವಾದ ಸುಧಾರಸವಿರುವ ಭಂಡಾರದ ಕೀಲಿಕೈ ಶ್ರೀಭೃಂಗದ್ದು. ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗ ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಂಡಾರ ನಮ್ಮ ದಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿ ಏನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಶ್ರೀಭೃಂಗದ ಮೇಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದಾಗ ಆ ಭಂಡಾರ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಮೃತತ್ವ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಏನೋ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ-ಸ್ತೋತ್ರ-ದಶಕಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, "ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಜಪ, ಯಾಗ,ಯೋಗ, ಭೋಗಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ, ಅನುರಾಗ ಬರುವುದು ಬಹಳ ದುರ್ಲಭ!"

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತಹ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ-ಭೃಂಗದ ಮೇಲೆಯೇ ನಮಗೆ ಅನುರಾಗ, ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀಕಾಳಿಕಾಪದ ಭಕ್ತಿಸುಧಾಮೃತಮಯಂ
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ ಸುಖಿಕೃತ ಝೇಂಕಾರಮ್ |
ಸರ್ವಧರ್ಮಾನುಭವ ಮಧುಸಾರ ಸಂಗ್ರಹಂ
ತಂ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭೃಂಗಂ ಆಶ್ರಯಾಮಿ ||

ತ್ಯಾಗ

೧೯೩೬ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೨ರಂದು ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಎಡ್‌ವರ್ಡ್ VIII ಅಮೆರಿಕದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸಿದನು! ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜ್ಞಾನಾನಂದರು, "ನೋಡು, ರಾಜಕುಮಾರನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಅಪಾರವಾದ ರಾಜ್ಯ, ಧನ, ಕನಕ, ಪದವಿ, ಘನತೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾನೆ! ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆ ಹೆಣ್ಣು ದೊಡ್ಡವಳು ಮತ್ತು ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು. ಯಾರು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಬಲ್ಲರು? ದೇವರು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡವನು—ಆತನನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಬೇರಾವುದೂ ದೊಡ್ಡದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ರಾಜಕುಮಾರನ ತ್ಯಾಗವು ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಬಹುಶಃ ನಾಳೆ ಆ ಹೆಂಗಸನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದರು.

ಸೇವಕನು ಬಂದು ಪ್ರಣಾಮ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿನೋದವಾಗಿ "ನೋಡು, ಈ ದಿನ ನಿನಗೆ ಊಟ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕುಮಾರನು ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಒಂದು ದಿನ ಊಟವನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆಯಾ?" ಎಂದರು. ಸೇವಕನು ಆಗಲೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ವಿಜ್ಞಾನಾನಂದರು ಆ ದಿನ ತ್ಯಾಗದ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. "ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರೆವು" ಎಂದರು.